

ærede 6te Medlem for 1ste Kredts (Alder) Ordet, maa jeg gjøre opmærksom paa, at det ikke vil være rigtigt idag at forsøge videre de mere almindelige finansielle Betragtninger, som før have været bragte paa Bane af det ærede Medlem og omtalte af den ærede Minister. Det ærede 6te Medlem for 1ste Kredts har Ordet.

Alder: Inden jeg benytter mig af den ærede Formands Tilladelse til at tage Ordet, maa jeg sige, at jeg forbeholder mig at svare paa det, som er fremkommet fra den ærede Minister. Ellers ønsker jeg ikke Ordet.

Formanden: Det ærede Medlem erindrer, at det er ham selv, der har bragt de udenfor Sagen liggende Punkter frem, og der turde derfor ikke kunne være saa fuld Frihed til Tilsvare som ellers; men jeg antager, at med noget Maadehold vil det Maal kunne naas, som det ærede Medlem tilsigter.

Alder: Jeg takker den høitærede Finantsminister for, at han ogsaa har indladt sig noget paa almindelige Betragtninger, skjøndt jeg paa ingen Maade kan indrømme, at de ligge udenfor Sagen. Thi det maa naturligtvis faae Indflydelse paa denne, hvorledes man betragter Skatteforholdene, om man kan vente at sætte igennem her i Thinget og faae Ministerens Medvirking til, for at begynde paa eet Punkt, en alvorlig Nedsættelse af Sukkertolden. Det er altsaa kun Argumenter med Hensyn til Spørgsmaalet om at beholde Sukkertolden. — Jeg tror ikke, at mit Foredrag har haft det luftige og lidet reelle Indhold, som den ærede Finantsminister vilde betegne det med. Det glæder mig, at vi ved Benyttelsen af Tal ere gaaede ud fra de samme Tabeller, da jeg vilde sikkre mig imod, at de Tal, jeg anfører, paa nogen Maade kunde angribes af den ærede Minister. Jeg har ogsaa brugt aldeles den samme Fremgangsmaade som han, og jeg har udtrykkelig fremhævet, at jeg ikke retter mig efter Finantslovens § 5. Udtalelsen fra Grossererforeningens Komite om at slaa Indtægterne af Tolden fast til, hvad de have været, er heller ikke blot et smukt Klædebon; den har naturligtvis ikke været saaledes ment, som det blev forstaaet af den høitærede Minister og blev fremstillet af ham. Skatterne ere naturligtvis at tage sammenlignelsesvis, og jeg mener, at der er en overordentlig god Begrundelse — og at det altsaa er meget mere end en smuk Klædebragt — for at sige, at det Forhold, der nu er

imellem de forskjellige Skatter, bør omtrent slaes fast. Saalænge vi altsaa ikke paa andre Punkter forhøje Skatterne, er det ubilligt at forlange Forhøielse paa Tolden. Den høitærede Minister mente, at jeg havde gjort mig skyldig i en vis Uretfærdighed ved, idet jeg sammenlignede de direkte Skatter, at tage Krigsskatten med, som eksisterede i 1865—66, og som ikke nu eksisterer. Dette skete for udtrykkelig at fremhæve den uhyre store Uretfærdighed, Staten begaar ved ikke at tage den med paa Papiret, men ud af vore Lomme, idet den har ladet Krigsskattolden bestaa, medens den har taget den overordentlige Skat bort af de direkte. Det glæder mig ogsaa at høre, at det ikke kan falde den høitærede Finantsminister ind at bortkaste nogen af Grundskatterne, men det er vistnok heller ikke aldeles nøiagtigt, at man ikke husker paa, at en Del af de direkte Skatter ingenlunde ere Grundskatter og navnlig endel af dem, som ere komne til fra 1866 indtil nu. Jeg veed i det Mindste, at i Kjøbenhavn ere endel af Skatterne ikke alene Grundskatter men Indtægtskatter. Jeg har ikke indladt mig paa Indkomstskatten, uden for saavidt jeg har antydet, at jeg har en bedre Mening om den end Ministeren, men jeg har sagt, at under den overordentlig gode finansielle Status, som vi have — som er fuldstændig omtalt i det Foredrag af Finantsministeren, som foreligger trykt —, da Ministeren; ikke betænker sig paa at gaa videre med Jernbaneanlæg, hvad jeg finder meget rigtigt, trods de store ekstraordinære Udgifter, vi have til Landets Forsvar, synes det mig noget ubilligt, at man ikke tror at kunne undvere Noget af de Skatter, som udredes i Told. Det har den høitærede Minister ikke svaret paa, og jeg forlanger heller ikke noget Svar nu; men jeg tror, at det er en fuldstændig Begrundelse for mig til at mene, at man er ubillig med en Del af de Byrder, man paa lægger — ikke Handelsstanden eller Skibsarten, men Landet —, ved at man ikke tillader den Virksomhed, som de ganske vist staa som ydre Repræsentanter for, men som de ikke alene haffe Fordelen af, at ubiulle sig med den Frihed, som et billigere Toldsystem vilde tillade dem. Men navnlig fremhæver jeg det høit Ubillige i, at man ikke tager Hensyn til, at en Del af denne Skat er en Skat, som efter sin Natur og efter en bestemt Udtalelse af den daværende Finantsminister er fremkommen paa Grund af Landets sørgelige Forhold, nemlig Krigsskatten, og at man aldeles ikke tænker paa at gjøre Forandring i denne Byrde, som væsentlig er en midlertidig Byrde, medens